

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 1T/141/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515010346
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Uhlár
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515010346.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, senát: predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a prísediaci sudcovia Ing. Štefan Mitník a Mgr. Ján Tomus, na hlavnom pojednávaní dňa 25. apríla 2016 v Starej Ľubovni, v trestnej veci proti obžalovanému S. X. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, takto

rozhodol:

Obžalovaný S. X., nar. XX.X.XXXX v D. P., trvale bytom C. XXXX/XX, D. P., v súčasnosti vo väzbe v ÚVV a ÚVTOS Prešov,

je vinný, že

dňa 5.6.2015 v byte na ul. X. č. X v D. P. v presne nezistenom čase po 16.00 hod. kúpil od C. R. rastlinu konope (Cannabis), ktorá bola uložená v sáčku od jedla, v ktorom bola uložená v desiatich menších sáčkoch, za ktorú hneď nezaplatil, ale sa dohodli, že mu zaplatí až keď ju vyskúša, z ktorého zakúpeného množstva rastliny konope (Cannabis) obžalovanému následne v nestráženom čase dňa 5.6.2015 v poobedňajších hodinách pri stavbe zimného štadióna v Starej Ľubovni vzal z bundy K. G. dva malé sáčky, pričom po tom, v uvedený deň 5.6.2015 o 17.40 hod. bol obžalovaný zaistený príslušníkmi PZ a na výzvu vydal sáčok oranžovej farby s nadpisom Porridge Apple&Cinnamon obsahujúci 8 priehľadných uzatvárateľných sáčkov z PVC s obsahom rastliny zelenej farby, kde vykonaným znaleckým skúmaním bolo zistené, že sa jednalo o vrcholky rastliny konope, po presušení o hmotnosti 6,70 g, s celkovým obsahom THC - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 18,2 %, z ktorého by bolo možné pripraviť od 41 do 67 obvykle jednorazových dávok drogy, spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis (konope) sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny ako omamné látky, a obžalovaný tento čin spáchal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/91/2014 zo dňa 21.8.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2014, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona,

t e d a

neoprávnene kúpil a prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku, a už bol za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona.

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a neprihliadaní na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona, trest odňatia slobody na 7 /sedem/ rokov a 6 /šesť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranný dohľad na 3 /tri/ roky.

Podľa § 77 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovanému v rámci uloženého ochranného dohľadu ukladá tiež obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie, ktoré v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona vykoná obžalovaný ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 9.11.2015 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa súdu obžalobu na S. X. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal obžalovaný v zmysle podanej obžaloby dopustiť tak, že : „dňa 5.6.2015 v byte na ul. X. č. X v D. P. v presne nezistenom čase po 16.00 hod. kúpil od obv. C. R. rastlinu konope (Cannabis), ktorá bola uložená v sáčku od jedla, za ktorú nezaplatil, ale sa dohodli, že v prípade, že bude mať peniaze tak mu dá 70,- eur. Zo zakúpeného množstva rastliny konope (Cannabis) sám skonzumoval jeden sáčok a 2 malé igelitové sáčky mu v nestráženom čase dňa 5.6.2015 v poobedňajších hodinách pri stavbe zimného štadióna v Starej Ľubovni vzal z bundy obv. K. G.. Následne podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku vydal policajtom sáčok oranžovej farby s nápisom Porridge Apple&Cinnamon s obsahom 8 ks uzatvorených priehľadných sáčkov rozmeru 7x4 cm s obsahom neznámej rastliny zelenej farby, kde podľa

.znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Policajného zboru Košice, ČES:PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2090 zo dňa 18.6.2015, vykonaným skúmaním bolo zistené, že v prípade predloženého prírodného materiálu sa jednalo o vrcholky rastliny konope o hmotnosti 6,70 g po úplnom vysušení s celkovým obsahom THC - účinnej látky rastliny konope (Cannabis) 18,2 %, z ktorého by bolo možné pripraviť od 41 do 67 obvykle jednorazových dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu Cannabis (konopa) sú zaradené v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok, pričom tento čin spáchal aj napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa pod sp. zn. 1T/91/2014-114 zo dňa 21.8.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21.8.2014, bol uznaný vinným zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona“.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného; výsluchom svedkov C. R. a K. G.; čítaním znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice, ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2090 z č.l. 206-216 spisu; čítaním odborného vyjadrenia MV SR, prezídia PZ, Národnej kriminálnej agentúry z č.l. 219-220 spisu, zápisnice o vydaní veci z č.l. 433 spisu, zápisnice o vydaní veci z č.l. 442 spisu, zápisnice o prehliadke tela z č.l. 448 spisu, výsledku toxikologického vyšetrenia z č.l. 450 spisu, správy z č.l. 481 spisu, výpisu klienta z č.l. 482 spisu, charakteristiky z č.l. 483 spisu, výpisu z ÚEP MV SR z č.l. 494-495 spisu, odpisu RT z č.l. 501 spisu, rozsudku OS Stará Ľubovňa - overenej kópie - sp. zn. 1T/91/2014 z č.l. 502 spisu, odpovede na lustráciu v databáze súdov z č.l. 581 spisu, odpovede na lustráciu v GP z č.l. 582-583 spisu, odpisu RT z č.l. 584spisu, zo spisu OS Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/91/2014: rozsudku sp. zn. 1T/91/2014 z č.l. 114

uvedeného spisu a súvisiacich doručeníek pripojených na č.l. 115 uvedeného spisu; čítaním znaleckého posudku MUDr. Viery Jenčovej a MUDr. Jiřího Bezecného č. 25/2015 45/2015 z č.l. 247-260 spisu a výsluchom znalca MUDr. Viery Jenčovej; čítaním znaleckého posudku znalca PhDr. Jozefa Kandalu č. 40/2015 z č.l. 287-310 spisu; čítaním odpovede na lustráciu v databáze súdov z č.l. 624 spisu, odpovede na lustráciu v GP z č.l. 625-626 spisu, odpisu RT z č.l. 627 spisu, zo spisu OS Stará Ľubovňa sp. zn. 3Pr/7/2014: predbežnej probačnej správy z č.l. 3 spisu, záznamu z probácie z č.l. 4 spisu, obsahu elektronickej komunikácie medzi obžalovaným a probačným a mediačným úradníkom z č.l. 9-11 spisu, záznamu z probácie z č.l. 12 spisu, dokladu o toxikologickom vyšetrení z č.l. 13 spisu.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov (a skutočností nimi zistených) jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti dospel súd k záveru, že skutok, ktorý bol obžalobou obžalovanému kladený za vinu, sa stal, stotožnil sa súd s jeho právnou kvalifikáciou uvedenou v obžalobe, mal za preukázané, že ho spáchal obžalovaný, ktorý je zaň trestne zodpovedný a naplnil týmto svojim konaním všetky základné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Súd mal preukázané úmyselné konanie obžalovaného vo vzťahu k spáchaniu daného trestného činu, a to jeho konanie zodpovedajúce úprave v ustanoveniach § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 Tr. zák., ktorým konaním obžalovaný porušil zákonom chránený záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok a s tým spojený záujem štátu a spoločnosti na zákonom regulovanom prechovávaní a nakladaní s omamnými a psychotropnými látkami iba za spoločensky akceptovanými účelmi v záujme prevencie a ochrany fyzických osôb pred ich zneužívaním a s tým spojenými možnými negatívnymi následkami užívania omamných látok, pričom obžalovaný bol už za taký čin odsúdený a dotknuté odsúdenie nebolo zahladené.

Obžalovaný pri svojom výsluchu spáchanie skutku, kladeného mu za vinu, z pohľadu súdu priznal, a to popísaním okolností, za akých si príslušnú látku, od koho, v akom množstve a kedy zadovážil, pričom i z jeho výsluchu vyplýva, že išlo o kúpu danej látky i keď mal za ňu zaplatiť až neskôr. Uvedené skutočnosti boli v zásade preukázané i výsluchom svedka C. R., a tiež čo sa týka skutočnosti, že obžalovaný v čase uvedenom v obžalobe prechovával omamnú látku, i výsluchom svedka K. G.. Ďalej skutočnosť, že išlo na strane obžalovaného o prechovávanie omamnej látky - Cannabis, t.j. konope, tzv. marihuany ako bola stranami na pojednávaníach označovaná, je preukázaná i závermi znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice, ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2090 zo dňa 18.6.2015.

Už v zmysle obhajcom k prednesenej obžalobe zaujatého stanoviska bolo zrejmé, že cieľom obhajoby obžalovaného bolo dosiahnuť prekvalifikovanie spáchaného skutku na zločin podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, vo vzťahu k čomu obžalovaný poukazoval na to, že od neho zaistené množstvo omamnej látky by mu vydržalo na 3 až 4 dni a fajčil by to v tzv. jointoch 2 až 3 krát denne (k tomu treba uviesť, že v zmysle jeho výpovede vo vzťahu k tomu, že zo zakúpeného množstva mu svedok K. G. vzal dva sáčky, malo mu celkovo zakúpené množstvo podľa neho vydržať na 4 až 5 dní).

V tomto smere poukazuje súd i na výpoveď svedka K. G., podľa ktorého z množstva omamnej látky, ktoré menovaný svedok vzal obžalovanému (pozn. v sáčku od jedla, v ktorom bolo celé množstvo obžalovaným od C. R. zakúpenej omamnej látky bolo celkom 10 menších sáčkov, z ktorých svedok G. podľa výsledkov dokazovania vzal obžalovanému dva z nich, ktorých obsah si presypal do jedného sáčku, pričom išlo o 1,46 g konope po presušení - viď zápisnica o vydaní veci z č.l. 442 spisu v spojení s obsahom znaleckého posudku KEÚ PZ, odboru prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice, ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-2015/2090 zo dňa 18.6.2015) by sa dali ubaliť dva jointy, lebo podľa svedka obžalovaný už fajčil celé sáčky, pričom zároveň podľa svedka keď sa stretol s obžalovaným cez deň dvakrát, trikrát, tak obžalovaný fajčil marihuanu stále, a to v jointoch.

Vyššie uvedené vyjadrenia súd svedka K. G. súd hodnotí ako účelové v snahe napomôcť hore uvedenému zámeru obhajoby, a to s poukazom na tak svedkom, ako aj obžalovaným vo vyjadrení k jeho výpovedi deklarovaný ich blízky priateľský vzťah vyúsťujúci i do vzájomného sprevádzania sa na poštu či nákupy do domácnosti. Odhliadnuc od uvedeného výpoved' svedka K. G. je z pohľadu súdu v uvedenom smere značne nadnesená už s poukazom na výpoveď samotného obžalovaného, ktorý uvádzal, že jemu zaistené množstvo mu malo vydržať na 3 až 4 dni (pôvodne kúpené množstvo ako sám obžalovaný uvádzal totiž mu malo vydržať 4 až 5 dní), pričom by ho fajčil 2 až 3 krát denne.

V každom prípade tak vyjadrenia obžalovaného, ako i svedka K. G., v tomto smere sú irelevantné z pohľadu definície pojmu „obvykle jednorazová dávka na použitie“.

K tomu treba súčasne najprv poukázať na to, že v danom prípade nebolo preukázané, že by obžalovaný sušinu rastliny konope, ktorá bola v konaní z jeho strany vydaná, prechovával na iný účel, ako pre osobnú spotrebu. V tomto smere sa súd nestotožňuje s tvrdením v obžalobe, že v zmysle § 172 ods. 1 písm. a/ až d/ Tr. zák. sa postihuje neoprávnená držba omamnej látky a nakladanie s ňou „ale nie pre vlastnú potrebu“. Trestný zákon totiž nevylučuje, že by páchatel' trestného činu podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. nemohol i množstvo omamnej látky prevyšujúce „väčší rozsah“ definovaný v ustanovení § 135 ods. 2 Tr. zák. prechovávať pre osobnú spotrebu a ani v tomto konaní nebolo nijako preukázané, že by obžalovaný mal v úmysle naložiť s omamnou látkou iným spôsobom ako jej osobným spotrebovaním, teda konkrétne, že by ju mal v úmysle predať, resp. že ju cielene kúpil pre nejakú inú osobu.

Ustanovenie § 172 ods. 1 Tr. zák. však postihuje aj prípady páchatel' napr. prechováva, ako v danom prípade, omamnú látku síce pre vlastnú potrebu, ale ktoré nespádajú pod skutkovú podstatu trestného činu vyjadrenú v ustanovení § 171 ods. 2 Tr. zák. tým, že ju prechováva v množstve prevyšujúcom „väčší rozsah“ ako je definovaný v ustanovení § 135 ods. 2 Tr. zák. vo vzťahu k trestnému činu podľa § 171 ods. 2 Tr. zák.. V prípade ustanovenia § 172 ods. 1 Tr. zák. je už však irelevantné, či páchatel' množstvo omamnej látky prevyšujúce „väčší rozsah“ ako je definovaný v § 135 ods. 2 Tr. zák. prechováva (resp. vyrobí, dovezie, prevezie, kúpi, zadováži) pre vlastnú potrebu alebo za iným účelom (t.j. hlavne za účelom jej predaja iným osobám a pod.), teda ustanovenie § 172 ods. 1 Tr. zák. postihuje prísnejšie i prípad súvisiaci s „vlastnou potrebou“, kedy však páchatel' omamnú látku napr. prechováva ešte v rozsiahlejšom množstve ako v tom, za prechovávanie ktorého by mohol byť trestne postihnutý len podľa § 171 ods. 2 Tr. zák..

Ohľadne cieľa obhajoby (preukázať, že u obžalovaného zaistené množstvo 6,70 g konope by bolo do 10 jednorazových dávok) a návrhu na prekvalifikovanie skutku na trestný čin podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. treba zároveň uviesť, že v zmysle § 171 ods. 2 Tr. zák. je trestné neoprávnené prechovávanie omamnej látky pre vlastnú potrebu, pričom podľa § 135 ods. 2 Tr. zák. „Prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzora pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu sa rozumie mať neoprávnené v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac desaťnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu.“ Z uvedeného ustanovenia nemožno nijako vyvodzovať, že by malo ísť o obvykle jednorazovú dávku na použitie u toho-ktorého konkrétneho páchatel'a. Nie je v tomto ustanovení formulované, že má ísť o „obvykle jednorazovú dávku na použitie v rámci osobnej spotreby páchatel'a“ ale o obvykle jednorazovú dávku na použitie, a to pre osobnú spotrebu, ale nie s ohľadom na mieru osobnej spotreby jednotlivého páchatel'a, teda na použitie ako také, t.j. vo všeobecnosti, nie v jednotlivom prípade toho ktorého páchatel'a.

Už z hľadiska právnej úpravy, ale aj všeobecnej medicínskej etiky je vylúčené, resp. nie je možné zisťovať množstvo omamnej látky schopné ovplyvniť po jej užití psychiku konkrétneho jedinca, teda toto nebolo možné priamym skúmaním zisťovať ani u samotného obžalovaného - teda podávaním mu príslušných dávok konope s koncentráciou THC aká bola zistená v ním vydanom rastlinnom materiáli a sledovaním aké konkrétne množstvo u neho vyvolá následky, resp. vplyvy na ľudský organizmus ako sú popísané v bode 3. záverečnej časti vyššie uvedeného posudku KEU. Teda zisťovanie konkrétneho množstva omamnej látky potrebného na ovplyvnenie psychiky obžalovaného, vzhľadom na u neho už prítomný .syndróm závislosti na danej omamnej látke, nejakým klinickým experimentom kde by napr. znalec psychiater administroval (teda podával) obžalovanému omamnú látku a sledoval by klinické účinky, nie je prípustné nielen z hľadiska zákona, ale ani zo strany medicínskej etiky.

Pojem „obvykle jednorazová dávka“ ako pojem právny pokrýva neurčitý počet prípadov vo všeobecnosti, a ani nemôže byť viazaný na jednotlivý prípad toho-ktorého konzumenta omamnej látky. Takýmto spôsobom, teda pripustením takého výkladu pojmu obvykle jednorazovej látky ako sa snažila dosiahnuť v tomto konaní obhajoba, by mohlo dôjsť k absurdnej situácii spočívajúcej v tom, že napr. užívateľ omamnej látky, ktorý by ju užíval dlhodobo a permanentne by si jej zadovážovaním porušoval zákon čím by si postupom doby vybudoval nielen závislosť na nej ale v istom smere i vyššiu rezistenciu voči jej účinkom, a bol by zadržaný napr. s jej množstvom 1 g o určitej koncentrácii účinnej látky, ktoré by

si musel aplikovať naraz, aby dosiahol príslušný vplyv danej látky na svoj pretoxikovaný organizmus by bol trestne postihnutelný iba podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. a naproti tomu osoba, ktorá by takú istú látku o rovnakom množstve a koncentrácii mala pri sebe za účelom snahy o jej prvotné užitie by mohla byť trestne postihnutelná podľa prísnejších ustanovení Tr. zák. (či už § 171 ods. 2 alebo § 172 ods. 1) pretože dané množstvo by na dosiahnutie rovnakého vplyvu na jej organizmus by sa dosiahlo viackrát opakovaným užívaním menšieho množstva danej látky.

To, že obžalovaný potreboval v dôsledku preukázateľne dlhodobého zneužívania konope, čím si vybudoval až závislosť na ňom, ovplyvňovať svoju psychiku touto látkou častejšie, neznamená, že pojem obvykle jednorazovej dávky treba prispôbiť a vykladať v kontexte jeho konkrétnych predispozícií v súvislosti s jej užívaním. Obvykle jednorazová dávka na použitie znamená určenie príslušnej dávky s istými limitmi, aby obsahovo tento pojem zahŕňal, resp. sa vzťahoval rovnako, na absolútny okruh osôb bez prihliadania na mieru individuálnej závislosti a z toho vyplývajúcu potrebu viacnásobného, resp. násobeného, užitia inak obvykle jednorazovej dávky tým-ktorým konzumentom napr. počas jedného dňa, resp. v kratších časových intervaloch ako u menej závislých osôb, resp. iba príležitostných „zneužívateľov“ v danom prípade konope. Miera závislosti totiž nemôže čo do trestnosti zvyhodňovať, za inak rovnakých podmienok - teda napr. v prípade neoprávneného prechovávaného rovnakého množstva omamnej látky, osobu dlhodobo a pravidelne omamnú látku zneužívajúcu oproti osobe, ktorá napr. prechováva také isté, prípadne i menšie, množstvo omamnej látky avšak ešte nie je závislá a teda sa tejto látky jej konzumáciou „zbaví“ až v dlhšom časovom období.

Z vyššie uvedeného znaleckého posudku KEU vyplýva, že z množstva od obžalovaného zaisteného konope by bolo možné pripraviť od 41 do 67 obvykle jednorazových dávok drogy (pojem „droga“ je v tomto smere prípustný a súd ho ponechal v skutkovej vete vo výroku rozsudku i s ohľadom na označenie § 135 Tr. zák.), spôsobilých po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa. V tejto súvislosti je pravdou, že obžalovaný ohľadne ním prechovávaného sušiny konope nemohol v danom momente poznať presnú koncentráciu THC v nej, i keď sám poukazoval na to, že keďže ju užíva dlho, tak už podľa výzoru, chuti, vône vie či bola pestovaná „indoorovo“ a je silnejšia, alebo „outdoorovo“ a je slabšia teda preukázateľne nemohol vedieť v akej kvalite kupuje sušinu obsahujúcu príslušnú omamnú látku. KEU ako je známe súdu z činnosti v obdobných veciach, a vyplýva to i z vyššie uvedeného posudku, pri určení jednorazových dávok vykonáva odborne a technicky náročné chromatografické skúmanie, pričom vychádzajúc z obsahu vyššie uvedeného

posudku KEU podaného v tejto veci je zrejme, že hmotnosť predloženej látky vydananej obžalovaným bola po presušení 6700 mg, to znamená pri zistených 18,2 % koncentrácii THC sa v nej nachádzalo 1219,4 mg THC, pričom spodná hranica množstva jednorazových dávok určených zo strany KEU vychádza na základe toxikologickej literatúry z 30 mg THC na jednu dávku (v odbornej toxikologickej literatúre sa pritom v niektorých prípadoch určuje jednorazová dávka aj v rozsahu iba 10 mg THC), čiže 1219,4 mg zisteného THC v látke vydananej obžalovaným delené 30 mg je zo strany KEU zistených 41 jednorazových dávok. Hornú hranicu jednorazových dávok KEU zisťuje vychádzajúc z jednej dávky v množstve 100 mg samotnej sušiny, teda v danom prípade 6700 mg sušiny vydananej obžalovaným delené 100 mg predstavuje 67 jednorazových dávok v zmysle vyššie uvedeného posudku KEU.

Na druhej strane je známe, v otázke právnej kvalifikácie trestného činu kladeného obžalovanému za vinu, sa v súdnej praxi v súvislosti s určením množstva obvykle jednorazovej dávky v ostatnej dobe uplatňuje i tzv. hmotnostné kritérium vychádzajúce, resp. poukazujúce na zaužívané spôsoby konzumácie konope. Pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria sa vychádza z toho, že obvykle jednorazová dávka na použitie zodpovedá maximálne 500 mg (0,5 g) vysušenej konopy (viď k tomu uznesenie KS v Žiline sp. zn. 1To/86/2011 z 20.9.2011), nakoľko konzumenti si v zásade konope zadávajú v hmotnostných jednotkách. V tomto smere vychádzajú príslušné rozhodnutia z priemernej hmotnosti bežnej tabakovej cigarety, t.j. 0,5 g (viď uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 4To/11/2014 zo dňa 23.1.2014). V tomto smere treba súčasne podotknúť, že viac menej daná argumentácia má isté opodstatnenie, i keď súčasne nemožno sa stotožniť s istými závermi v iných konaniach o tzv. „zbytkovom množstve drogy“ (napr. uznesenie KS v Bratislave sp. zn. 4To/11/2014) ktoré by nemalo byť trestnoprávne sankcionované - ide zrejme o plné nepostrehnutie záverov rozhodnutia KS v Žiline sp. zn. 1To/86/2011 z 20.9.2011, že za obvykle jednorazovú dávku u konope sa považuje množstvo zodpovedajúce maximálne 500 mg jej sušiny. Totiž už zo skutkovej podstaty trestného činu podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. v kontexte so zákonnou definíciou v § 135 ods. 1 Tr. zák. je zrejme, že trestnoprávne následky má neoprávnené prechovávanie akéhokolvek množstva omamnej látky (teda vo vzťahu k „hmotnostnému kritériu“ i

množstva nedosahujúceho 0,5 g v danom prípade konope), pričom limity v zmysle § 135 ods. 1 a ods. 2 Tr. zák. v znení „zodpovedá najviac“ nemôžu znamenať a neznamenajú, vychádzajúc z gramatického výkladu daných ustanovení, netrestnosť držania množstva omamnej látky síce nezodpovedajúceho obvykle jednorazovej dávke určovanej „hmotnostným kritériom“, ale len stanovujú hornú hranicu množstva omamnej látky pre príslušnú kvalifikáciu skutku podľa konkrétnej v osobitnej časti trestného zákona upravenej skutkovej podstaty, teda trestné je držanie, či prechovávanie akéhokoľvek množstva omamnej látky ak ide o neoprávnené prechovávanie takej látky, teda bez dispozície povolením vydaným v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z..

V tomto smere súd poukazuje na to, že v skutkovej vete vo výrokovej časti tohto rozsudku ponechal ustálenie množstva zistených jednorazových dávok z omamnej látky vydaných v konaní obžalovaným ako bolo určené zo strany KEU, pretože ani použitie vyššie uvedeného (a v praxi navyše čo do správnosti stále sporného) „hmotnostného kritéria“ by v tomto prípade nemalo vplyv na zmenu právnej kvalifikácie skutku v prospech obžalovaného. Po presušení množstvo ním vydaných sušiny predstavovalo 6,7 g, t.j. 6700 mg, teda i podľa hmotnostného kritéria vyjadreného v uznesení KS v Žiline sp. zn. 1To/86/2011 z 20.9.2011 by išlo o 13,4 obvykle jednorazových dávok a teda i v takom prípade by bola .naďalej dôvodná právna kvalifikácia obžalovaným spáchaného skutku podľa § 172 ods. 1 Tr. zák., a aj podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., pretože ako vyplýva z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 1T/91/2014 zo dňa 21.8.2014, právoplatného dňom 21.8.2014, obžalovaný bol v uvedenom konaní právoplatne uznaný vinným a odsúdený pre zločin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., pričom v uvedenom prípade neoprávnené kúpil prechovával konope (Cannabis) o hmotnosti 8,32 g, teda aj v uvedenom prípade i pri použití, resp. zohľadnení, vyššie spomenutého hmotnostného kritéria v množstve väčšom ako „väčší rozsah“ podľa § 135 ods. 2 Tr. zák., konkrétne celkom 16,64 obvykle jednorazových dávok určených kritériom hmotnostným.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností súd obžalovaného uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona. Súd na základe vykonaného dokazovania, pri zachovaní jednoty a totožnosti skutku, v skutkovej vete ako je vyjadrená vo výrokovej časti tohto rozsudku vykonal určité minimálne úpravy (osobitne čo sa týka skonzumovania jedného malého sáčku konope po jej kúpe obžalovaným, nakoľko uvedené vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, a to aj vychádzajúc z hmotnosti sušiny vydaných obžalovaným, ako aj sušiny vydaných svedkom G., pri zohľadnení možnej straty pri presýpaní sušiny svedkom Pjatakom do jedného sáčku).

V tejto súvislosti súd k návrhu prokurátora v záverečnej reči, aby súd do skutkovej vety poňal i množstvo omamnej látky, ktorú obžalovanému v rozhodnom čase vzal K. G., udáva, že uvedená skutočnosť sa v obžalobe spomína, avšak ani v zmysle príslušnej k obžalovanému sa viažucej skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia, ani v zmysle podanej obžaloby nebolo množstvo tejto, resp. táto časť obžalovaným kúpenej a po istú dobu zrejme prechovávanej omamnej látky ani počet jej zodpovedajúcich obvykle jednorazových dávok priamo vo vzťahu k prechovávaniu i daného množstva omamnej látky obžalovaným vyjadrené a teda de facto kladené mu i prechovávanie tohto množstva za vinu, preto poňatím uvedeného do skutkovej vety samotného rozsudku by z pohľadu súdu došlo k porušeniu jednoty a totožnosti skutku.

Čo sa týka otázky druhu a výšky trestu, obžalovaný sa k skutku priznal, jeho spáchanie pred súdom v záverečnej reči podľa názoru súdu úprimne oľutoval. Tým je u obžalovaného daná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák.. Súčasne súd nemohol prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., nakoľko už v samotnej skutkovej podstate v zmysle § 172 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., podľa ktorej bol obžalovaným spáchaný skutok právne kvalifikovaný, je jeho predchádzajúce odsúdenie obsiahnuté - v konaní totiž bola preukázaná skutočnosť, že obžalovaný spáchal trestný čin kladený mu obžalobou za vinu, pričom už bol za taký čin odsúdený (rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/91/2014 zo dňa 21.8.2014, právoplatný dňom 21.8.2014), teda nebolo možné prihliadať na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., nakoľko prihliadaním na ňu by v tomto prípade došlo k dvojitému pričítaniu danej okolnosti na ťarchu obžalovaného.

V danom prípade, nakoľko s ohľadom na skutočnosť, že ide o obzvlášť závažný zločin, bolo možné uložiť obžalovanému jedine nepodmienečný trest odňatia slobody.

Zákonom ustanovená trestná sadzba pritom v ustanovení § 172 ods. 2 Tr. zák. predstavuje 10 až 15 rokov.

Obhajca obžalovaného v záverečnej reči navrhoval, s poukazom na to, že obžalovaný okrem vecí tunajšieho súdu 1T/91/2014 nebol odsúdený ani stíhaný za iný trestný čin, mal len tri priestupky na úseku dopravy a vzhľadom na syndróm závislosti, ktorý si na marihuane vybudoval, jeho pomery a ochranu spoločnosti, postup podľa § 39 Tr. zák.. Súčasne obhajca uvádzal s ohľadom na jeho diskusie s obžalovaným, že obžalovaný je ochotný prijať akýkoľvek trest.

Napriek tomuto tvrdeniu obhajcu, zrejme nedostatočne exaktne vyjadrenému, o tom, že obžalovaný je ochotný prijať akýkoľvek trest (teda podľa tohto vyjadrenia i prípadne uložený v najvyššej možnej výmere) dospel súd k záveru, že použitie zákonom ustanovenej trestnej sadzby v tomto prípade už na jej dolnej hranici 10 rokov by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne, a to vzhľadom na okolnosti prípadu.

K uvedenému súd dospel s ohľadom na to, že obžalovaný sa dopustil trestného činu výlučne z pohnútky smerujúcej k jeho vlastnému užívaniu dotknutej omamnej látky, nie za účelom jej vedomého a úmyselného poskytovania iným osobám, teda že v konečnom dôsledku konečné následky trestného činu spočívajúce v konzumácii zadováženej, kúpenej, omamnej látky a účinkoch tejto konzumácie by postihli výlučne jeho. Prihliadol súd tiež v tomto smere i na to, že i v prípade predchádzajúceho odsúdenia obžalovaný ako vyplýva z príslušného rozsudku tunajšieho súdu, spáchal taký čin tiež sledujúc uspokojenie iba vlastnej potreby užívania omamnej látky. Preto súd v tejto súvislosti pristúpil pri ukladaní trestu k postupu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák..

Iné objektívne skutočnosti, ktoré by mohli byť podkladom pre samotný postup súdu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák., resp. na mimoriadne zníženie ukladaného trestu ešte viac pod rozsah, v akom ho súd obžalovanému uložil, však neboli v danom prípade súdu nijako preukázané. Osobitne sa to týka v tomto smere poukazov obhajoby na osobu obžalovaného a jeho pomery. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že obžalovaný je síce z miesta bydliska hodnotený všeobecne (teda najmä nie záporne), a tiež čo sa týka priestupkov bol postihnutý iba na úseku dopravy, a to trikrát za porušenie pravidiel cestnej premávky vo vzťahu k rýchlosti jazdy, avšak na druhej strane nemožno opomenúť to, že dňom 22.8.2014 mu začala plynúť skúšobná doba ustanovená mu v konaní tunajšieho súdu 1T/91/2014, počas ktorej preukázateľne, ako teda vyplýva i zo samotnej výpovede obžalovaného, naďalej systematicky a pravidelne užíval omamnú látku, konope. Ako sám uviedol, myslel, že povie probačnému a mediačnému úradníkovi, že s tým nevie prestať (ale bol v ňom strach čo by sa stalo keby to povedal) - napriek tomu nevyhľadal odbornú pomoc, ale v zneužívaní danej látky pokračoval. Sám uviedol, že pôvodne uvádzal, že v zahraničí (počas jeho pobytu v rámci skúšobnej doby v Anglicku) sa jej snažil vyhýbať, pred súdom však poukázal na to, že si marihuanu, teda konope, zháňal i tam pravidelne. Navyše v tomto smere je potrebné zdôrazniť, že rozsudkom tunajšieho súdu 1T/91/2014 mu bol v rámci tam uloženej skúšobnej doby a probačného dohľadu uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, pričom bolo preukázané, že v tomto smere sa vedome vyhýbal príslušnej kontrole zo strany probačného a mediačného úradníka a z oboznámeného listinného dôkazu zo spisu tunajšieho súdu 3Pr/7/2014 - konkrétne z dokladu o toxikologickom vyšetrení z č.l. 13 uvedeného spisu vyplýva, že probačnému a mediačnému

úradníkovi navyše predložil doklad o negatívnych výsledkoch toxikologického vyšetrenia, pričom z jeho výsluchu vyplynulo v tomto konaní, že na toto vyšetrenie použil vedome cudzí moč. Teda z uvedeného, keďže ani hrozba premeny trestu, ktorý mu bol za taký čin, pre aký je stíhaný v tejto veci, uložený v konaní tunajšieho súdu 1T/91/2014, na trest nepodmienečný ho nijako nevedla k náprave, resp. ani len k náznakom snahy o ňu. V tomto smere preto o splnení nejakých podmienok na mimoriadne zníženie trestu spočívajúcich v osobe obžalovaného nemôže byť ani reči a v tomto smere takýmto dôvodom absolútne nemôže byť ani syndróm závislosti obžalovaného na marihuane, ktorý si, ako obhajca v záverečnej reči správne uviedol, obžalovaný vybudoval, a to sám, pravidelným užívaním omamnej látky, pričom ako vyplynulo z výsluchu znalkyne MUDr. Jenčovej, táto podávala k osobe obžalovaného posudok i v súvislosti s jeho predchádzajúcim trestným stíhaním za taký čin, kde ešte obžalovaný, ako uviedla, užíval marihuanu rekreačne a teda závislosť sa u neho vyvinula v dôsledku toho, že omamnú látku užíval následne ďalej, viac a častejšie. Preukázateľne si teda obžalovaný

vybudoval závislosť začínajúcom najskôr niekedy v období po predchádzajúcom vyšetrení menovanou znalkyňou a končiacom najneskôr už v rámci plynutia skúšobnej doby ustanovenej mu v konaní tunajšieho súdu 1T/91/2014, teda keď bol už v predchádzajúcej veci odsúdený a bol mu uložený i zákaz požívania návykových látok. Okrem toho skutočnosť, že niekto pravidelným porušovaním zákona (o čom vybudovanie si závislosti na omamnej látke nepochybne svedčí) dospeje až do štádia, že sa u neho prejaví psychická závislosť na omamnej látke (tu „syndróm závislosti od marihuany“) nemôže objektívne byť predsa okolnosťou podmieňujúcou mimoriadne zníženie trestu. Okrem toho ako uviedla znalkyňa symptómy závislosti nemali vplyv na ovládaciu schopnosť obžalovaného. Čo sa týka poukazu na pomery obžalovaného vo vzťahu k navrhovanému mimoriadnemu zníženiu trestu, neboli súdu preukázané ani súdom inak zistené žiadne objektívne okolnosti vo vzťahu k pomerom obžalovaného, pre ktoré by prípadne bolo možné ukladať trest mimoriadne znížiť, a už vôbec nie ešte pod hranicu, ku akej v rámci postupu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na samotné okolnosti prípadu súd pristúpil (napr. nevyliciteľné, resp. ťažké chronické ochorenie obžalovaného, výlučná odkázanosť jeho blízkych osôb na jeho osobnú vyživovaciu povinnosť, osobnú starostlivosť a opateru a pod.).

Ako je teda uvedené vyššie, jediným dôvodom na postup súdu podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. pri ukladaní trestu obžalovanému bola len tá skutočnosť, že v tomto prípade zákonom ustanovená dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody v rozsahu 10 rokov a jej použitie vo vzťahu k obžalovanému by boli pre obžalovaného neprimerane prísne, a to iba s poukazom na vyššie uvedené okolnosti prípadu. Súd preto postupom podľa § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody na 7 rokov a 6 mesiacov, teda v strede rozmedzia, ktoré bolo v tomto prípade pre mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody prípustné, pričom je súd toho názoru, že vzhľadom na samotnú osobu obžalovaného a vyššie uvedené konanie, ktorého sa dopúšťal v rámci predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, je takéto mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody v prípade obžalovaného maximálne možné a len v danom rozsahu dôvodné.

Na výkon uloženého trestu odňatia slobody súd obžalovaného postupom podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd má za to, že vzhľadom na povahu trestnej činnosti, ktorej sa obžalovaný dopustil, ktorá v zmysle zákonom ustanovenej trestnej sadzby síce je obzvlášť závažným zločinom, avšak jej závažnosť oproti iným trestným činom (napr. vraždy, úkladnej vraždy, a pod.), ktoré z pohľadu Trestného zákona taktiež napĺňajú pojem obzvlášť závažného zločinu, s poukazom na pohnútku a spôsob spáchania trestnej činnosti obžalovaným, ako aj následkom, ktoré ňou sledoval a z toho vyplývajúcu mieru narušenia obžalovaného a teda i možnosť jeho nápravy, je daný postup plne dôvodný v jeho prípade, pričom súčasne sú v tomto prípade splnené i podmienky poslednej vety ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák.. Súd je totiž toho názoru, že u obžalovaného možno dôvodne očakávať jeho plnú nápravu i za podmienky, že uložený trest odňatia slobody bude vykonávať v ústave s iba minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaného súd odsudzuje za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody, uložil mu súd súčasne podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. ochranný dohľad, a to v maximálnej výmere ustanovenej v § 78 ods. 1 Tr. zák., teda na 3 roky. Súd má v tomto smere za to, že je v záujme samotného obžalovaného, aby ochranný dohľad bol uložený na tejto hornej hranici, pretože jednak z odbornej literatúry, jednak i z činnosti súdu je zrejmé, že aj keď sa závislosť ochranným liečením, resp. dlhodobou abstinenciou podmienenou už samým výkonom trestu odňatia slobody, odbúrať podarí, je dotyčná osoba svojím spôsobom stále na komsi „tenkom ľade“, teda že stále pri určitých podnetoch z okolia za určitých okolností môže opätovne pristúpiť k zneužívaniu omamných látok. Uvedené v konečnom dôsledku potvrdzuje i samým obžalovaným vyjadrená obava, že ak ukončí výkon trestu a stretne určitých ľudí, tak tomu neodolá a opäť do toho spadne. V súvislosti s tým súd obžalovanému v rámci uloženého ochranného dohľadu nad rozsah povinností, ktoré bude povinný plniť v rámci ochranného dohľadu už priamo v zmysle § 77 ods. 1 Tr. zák., uložil i obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok, a to postupom podľa § 77 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 51 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.. Zákaz požívania návykových látok je odôvodnený už samotnou z povahou obžalovaným spáchanou trestnou činnosťou; zákaz požívania alkoholických nápojov bolo z pohľadu súdu dôvodné taktiež uložiť, nakoľko je nespochybniteľné, i s ohľadom na skutočnosti známe súdu z jeho činnosti v iných veciach, že alkohol je látkou, ktorá zábrany odbúrava a sebakontrolu nespochybniteľne znižuje.

Čo sa týka týmto rozsudkom obžalovanému uloženého ochranného protitoxikomanického liečenia, súd poukazuje na skutočnosť, že jeho uloženie bolo jednak odporučené znalcami MUDr. V. Jenčovou a MUDr. J. Bezecným, jednak pre jeho uloženie boli v tejto veci plne splnené podmienky § 73 ods. 2 písm. d/ tr. zák. a jednak i z výpovede znalkyne MUDr. Jenčovej vyplýva, že takéto ochranné liečenie sa realizuje v zásade aspoň jeden rok, teda má súd za to, že i keď obžalovaný je v súvislosti s týmto trestným stíhaním vo väzbe od 5.6.2015, pričom je teda vysoký predpoklad, že k dosahovaniu účelu takéhoto liečenia u neho dochádza i touto formou, a v prípade právoplatnosti tohto rozsudku bude vykonávať trest odňatia slobody a teda by naďalej nemal prichádzať do kontaktu s príslušnými omamnými látkami, je napriek uvedenému potrebné takéto ochranné liečenie obžalovanému uložiť. Totiž už z vyjadrenia znalkyne, že takáto liečba sa realizuje aspoň jeden rok, je zrejmé, že nejde o jeho trvanie iba rok, ale že vždy konkrétna dĺžka ochranného protitoxikomanického liečenia v jednotlivých prípadoch závisí i od individuálne daných skutočností na strane osoby, ktorej sa ochranné liečenie má týkať. Okrem toho v tomto prípade je súd toho názoru, že nielen súčasná, svojím spôsobom vynútená, izolácia obžalovaného od možnosti k prístupu k príslušnej omamnej látke môže byť zárukou dosiahnutia účelu ochranného liečenia, ale i spôsob vykonávania ochranného liečenia minimálne aspoň formou odborných konzultácií je pre obžalovaného potrebný a bude prospešný k tomu, aby k užívaniu omamných látok v budúcnosti opäť nepristúpil, aby mohol získať znalosti potrebné k tomu, aby aj prípadným nutkaniám k opätovnému užívaniu omamnej látky bol schopný úspešne odolať.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pre úplnosť súd ešte poznamenáva, že v súvislosti s obmedzením osobnej slobody obžalovaného (ako aj svedka K. G.) jeho zaistením a následným zadržaním príslušníkmi PZ dňa 5.6.2015 (nakoľko z pohľadu súdu určité otázky v tomto smere zo strany obhajcu akoby mali spochybníť samotnú dôvodnosť vykonania týchto úkonov a následného trestného stíhania obžalovaného) neboli zo strany súdu zistené žiadne pochybenia, osobitne súd poukazuje na to, že samotný svedok K. G. pri výsluchu dňa 6.10.2015 (kedy vypovedal v pozícii obvineného), teda s odstupom štyroch mesiacov od uvedenej skutočnosti, uviedol výslovne, že príslušné osoby sa legitimovali, že sú policajti (v tomto súd odkazuje na úpravu preukazovania príslušnosti k PZ v príslušnom osobitnom právnom predpise - zákon č. 171/1993 Z.z.), pričom jeho „vysvetlenie“ rozporu tohto tvrdenia s vyjadreniami na hlavnom pojednávaní („pritom nič nepovedali“) nepovažuje súd za dostatočné a vierohodné. Osobitne riadne legitimovanie sa dotknutých príslušníkov PZ má súd preukázané i výpoveďou samotného obžalovaného, cit.: „nám povedali, aby sme sa nebáli a išli sme s nimi na policajnú stanicu“. V tomto smere neboli dané žiadne návrhy na vykonanie dokazovania, pričom súd nevidel v tejto súvislosti dôvod na prípadný postup podľa § 2 ods. 11 Tr. por., osobitne s ohľadom na podnet na začatie trestného stíhania (č.l. 1 až 2 spisu) preukázateľne vyplývajúci z výsledkov operatívnej činnosti OR PZ v Starej Ľubovni a čas jeho podania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať Okresnému súdu Stará Ľubovňa do 15 dní od oznámenia tohto rozsudku. Oznámením rozsudku bolo jeho vyhlásenie. Odvolanie má odkladný účinok.

Ak Trestný poriadok neustanovuje inak, rozsudok môže odvolaním napadnúť a) prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, b) obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe c) poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, d) zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor; len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 308 ods. 2 Tr. por., v prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný

pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Iným osobám uvedeným v § 308 ods. 2 okrem prokurátora sa končí lehota tým istým dňom ako obžalovanému.